

Aşk Kanser Gibidir

– GürhanGürses · 23 Ocak 2018

Bir grup öğrencim okul gazetesi için röportaj yapmak istedi. Ve bu acizane satırlar, öğrencilerime vermiş olduğum röportajın kristalize haline getirilmiş şeklidir. İçinde tonlarca gözyaşı ihtiva ettiğinden kalp rahatsızlığı ve duygusal kırılabilirliği olanların tedbirle okuması rica olunur.

Aşkı kim kaybetmiş ki biz bulalım! Sadede gelelim, malumu ilan edelim cümle aleme: Yaşanmış olanın, yaşanıyor olanın ve yaşanacak olanın hiçbir şeyi yanlış değildir. Kalemimi özgür kılıyorum. Ve aşkı bu özgürlüğün bayrağı olarak defterlere dikiyorum.

Kendimi Ayan'a ne kadar benzettim ve seni bir o kadar Alizeh'e... Bir aşkın iki tarafıdır Ayan'la Alizeh... Var mı Ayan gibi seven... Tutkulu ve her daim artan bir aşkla... Kaldı mı Alizeh gibi huzurla seven... Ve bu huzur için tutkuyu uzak tutan...

- Uzak duralım bir süre! diyorsun ya! Usta bir avcı gibi attığınla yüreğimi ortasından vuruyorsun. Kanıyorum oluk oluk. Ah rabbim, canımda hüzünden yana bu ne bolluk?

Baştan ayağa Ayan kesildim. Saçımın telinden ayağımın dibine kadar. Nasıl sevdiğimi anlamam için fazla bir çabaya girmiyorum. Zaten kursağıma kadar seviyorum seni. Sesinin her tonunu ezberledim. Ve deli gibi özlüyorum her tonuna aşık olduğum sesini. Duymadığım zaman nasıl bir öfkeye kapıldığımı, nasıl delirdiğimi, gözlerimin nasıl karardığını iyi biliyorum. Ve sırf bu yüzden en sevdiğim olan seni nasıl dinlemediğimi de...

Bana sesini kesme! Mahrum etme kulaklarımı dünyanın en güzel melodisinden. Esirgeme içimi tarumar eden ve beni başka âlemlere sürükleyen sesinin güzelliğinden.

Çıldırısıya özlediğimi biliyorsun. Ve susarak bana iyilikte bulunmuyorsun. Beni uzakta tutarak korumuyorsun. İçime attığım her bir suskunluğunun bende ileride nasıl iyileştirilmez dertlere yol açacağını iyi düşün. Çünkü ben seni senin bildiğinden daha çok seviyorum.

Senden hep duymak istediğim şeyler var:

- Özledim de! mesela...
- Seni göresim geldi.
- Neredesin sen?
- Niye aramıyorsun, neden yazmıyorsun? gibi...

Gülüşüne ortak etmeni istiyorum beni, gözyaşlarına da. İyi gününde de, kötü gününde de yanında istediğini bilmek istiyorum beni. Hep duymak istiyorum senden "Seni seviyorum!" demeni. Ve sen hep saklıyorsun hislerini.

"Eskisi gibi olalım." diyorsun. Büyü bozulmasın istiyorsun. Sonsuza kadar kaybetmek istemiyorsun. Ben seni tanıdığım ilk günden bugüne kadar hep sevdim ki! Eskisi de böyleydi, yenisi de böyledir, en yenisi de böyle olacak. Ayan gibiyim bu aşta. Hani Ayan'ın Alizeh'in kanser olduğunu öğrendiğinde yaşaması için sarf ettiği: "Eğer ölmeyi düşünüyorsan seni kendi ellerimle öldürürüm." demesi gibi bir şeydir hissettiğim. Yani benim güzel sevdiceğim demem o ki, sensiz bir hayat mümkün değil bundan sonrası için. Sen içindeki her türlü korkuya, kuşkuya, hissiyata tedbir koy ama beni özgür bırak sende. Ben sende uçmayı öğrendim, eğer kalp semanı bana kapatırsan yere düşüp ölürüm.

Hiçbir şey söylemesem de sana baktığımda gözlerim zaten içimdeki her şeyi sana en dehşet şekilde anlatıyor. Yüreğim sadece dalda asılı duran bir meyve gibiyken seni gördüğü an fırtınaya tutulmuş gibi dalından kopacakmışçasına sallanıyor. Göğüs kafesim bir körük gibi inip kalkıyor. Aklım senden başka bir şeye çalışmıyor. Kalbim başka biri için atmıyor.

Sen susunca ölü gibiyim. Çöl gibiyim. Kuru dal gibi... Böl de yut gibiyim canımı.

Seni dünyayı karşıma alırcasına sevdim. Sus dediğinde sustum. Yazma dediğinde yazmadım. Çocuk gibi seni dinledim. Beş vakit rabbin huzurunda durur gibi senin karşında durdum. Ama seni sevmekten zerre geri durmadım. Saati görmezlikten gelsen de zaman ilerlemeyi sürdürür. Korkma sevgimden, sakın korkma! Bu seni zora sokacak beni zorda bırakacak bir sevda değil. Senin mutluluğun için var olan her şeyi kayıtsız şartsız kabul eden bir sevgi.

Ayan, Alizeh'le ilgili olarak vermiş olduğu röportajda şunu söylemişti: "Aşk kanser gibidir. Habersizce gelir ve seni içten içe yaralar." İçim yara dolu. Sen susarak, uzak durarak, kaçarak, saklanarak bu yarayı deşiyorsun. Sana tavsiyem "Deşme!" olacak. Zaten şu Afrika Çölü'ne dönen gönlüm sana hep teşne! (Susamış)

Bana dostum deme, arkadaşım da, seni farklı seviyorum da deme! Ben seni günümüzün görüp görebileceği ve nadir şahit olabileceği bir aşkla seviyorum. Dizginlerin kopartmış bir yarış atı gibi doludizgin koşar gibi seviyorum. Uçmayı yeni öğrenmiş bir kartal yavrusu gibi maviliklerde süzülerek seviyorum. Ve okyanusun derinliklerine dalan inci avcıları gibi seviyorum.

Sen orada ağlasan ben burada perişan oluyorum. Bunun önüne geçemezsin. Bunun bana katmış olduğu acıyla karışık hazzı ve hüznle dolu mutluluğu başka hiçbir şeyde bulamam. Manyak mısın diyeceksin ama düşündüğün gibi değil.

Bir bilsen var ya sana olan hissiyatımın derinliğini. Yüzyıllarca toprağın derinliklerine köklerini salan bir çınar gibiyim. Bu kökü söküp atmanın imkanı yok. Alın yazısı silinir mi? Boşuna çabalama!

Çarşıda pazarda caddede sokakta... İzlediğim filmlerde, okuduğum kitaplarda, yazdığım her dizede ve satırda inanmayacaksın ama hep sen varsın. Bu senin açımdan iyi mi kötü mü bilmiyorum ama içimdeki seni, kalbimi kör bir bıçakla yarıp sana göstermek ve son nefesimi huzurla öyle vermek isterdim. Hani sen kendini kilitleyip içine mahkum ediyorsun ya bazı bazı, aslında beni mahkum ediyorsun. Etrafımda zindan duvarları ve mapusane telleri yok ama en kötü mahkumiyette bu değil midir? Seni çok zarif seviyorum, naif... Ve inanmayacaksın yine çok ama çok zayıfım. Bu zayıflık sana olan zaafiyetimidir.

Gülüşüne hayran olduğum, süzüşüne kurban olduğum, seslenişine meftun olduğum, yürüyüşüne sevdalı olduğum ve sonsuza değin varlığına duacı olduğum kadın! Bu adam seni büyüleyici, bütünleyici bir şekilde seviyor. Etini kemiği değil, ruhunu seviyor.

Evet sevgili çocuklar anlatacaklarım bu kadardır. Kimin hissesine ne düşüyorsa yüreğimden dökülen bu satırlardan alsın. Hepsi de helaldir. Çünkü günahsız bir aşkın yağmur damlalarıdır bunlar. Düştüğü gönül toprağına bereket katacaktır.